

Chuyện tên Hoa Bình Công Chính ?

Bài của MAI TRỌNG LÝ

Cả thế giới đang bàn tán xôn xao về chuyện Hòa-ước giữa Ai-Cập và Do-Thái vừa được Mỹ vận động để ký kết tại Hoa-Thịnh-Dôn. Tổng Thống Mỹ đã nhấn mạnh đến điểm, bản hòa ước này nhằm mưu tìm một nền hòa bình công chính cho dân Do-Thái.

Nói đến danh từ hòa bình công chính, dân tị nạn Việt-Nam, nhất là anh em trong gia đình công chánh chắc còn nhớ đến những năm 1972, 73 tại Việt Nam. Lúc đó, Hội-nghị Paris bắt đầu nhóm họp để bàn chuyện về chiến tranh Việt Nam, để chuẩn bị dư luận trong nước và tố rõ lập trường của chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đối với Hội-nghị Paris. Các cơ quan truyền thông trong nước như báo chí, truyền thanh, truyền hình và các nhân vật chính quyền đều nhất loạt tuyên bố "cương quyết đòi cho được một nền HOÀ BÌNH CÔNG CHÍNH".

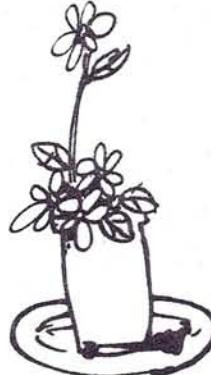
Không hiểu danh từ Hòa-bình công chính thoát thai từ điển tích nào, nên trong dân chúng cũng nhiều thắc mắc, không biết nền hòa-bình công-chính mà Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đòi Mỹ và Việt cộng bao đảm cho Việt Nam là thế nào? Vì nó quan trọng như thế, nên dư luận rất là xôn xao bàn tán. Lẽ tất nhiên anh em công chánh cũng bàn luân với nhau trong những lúc trà dư tiếu hâu để mô se danh từ hòa bình công chính, để phân định lập luận têu rắng:

- Vì chiến tranh tàn phá hết cầu, đường, bến cảng, nên khi hòa bình phải tái thiết lại hết các phuơng tiện giao thông từ Nam đến Bắc mà nghề làm công-chánh là của dân công chánh, vậy hòa-bình công-chánh (công-chính đọc theo giọng Nam là công-chánh) là hòa bình để lâm lại đường xá, cầu cống mà không bị Việt-cộng phá hoại nữa.

Chuyện khôi hài đó đã phổ biến, để mỗi khi anh em công-chánh phải đi sửa chữa các cầu bị Việt-cộng phá hoại, hay phá ụ min của Việt-cộng trên các đường đều than với nhau "Tổng Thống minh hay thật, nhất định

đòi cho được hòa-bình công-chính để anh em công-chánh khỏi vật và sửa chữa cầu đường, mà cầu đường không bị phá hoại nữa là hòa-bình rồi còn gì nữa!".

Đến ngày Việt-cong chiếm miền Nam, bắt tất cả các sĩ-quan, công-chúc Việt Nam Cộng-Hòa đi học tập cải-tạo, thì phần đông các anh em kỹ-sư công-chánh đều được thả về sớm nhất, có nhiều địa phương lại miễn học tập cho anh em vì nhu cầu sửa chữa đường cầu rất cần thiết đến dàn công-chánh, còn Tổng-cuộc Kiêu-lô (sau này gọi là Cục Cầu Đường Miền-Nam) thì phần đông các anh em vẫn làm việc tại các phòng chuyên-môn. Nên lúc bấy giờ mỗi khi gặp các anh em công-chánh dân NGUY thường đưa là "Vi kí Hiệp-định Paris, VNCH chỉ đòi được Hòa-Bình Công-Chánh, nên nay dân công-chánh đồ-học tập cõi dàn các ngành khác đều bị học tập cải-tạo dài hạn. Biết vậy lúc đó yêu cầu Tổng-Thống đòi cho được một nền Hòa-bình Công-chính, Biển-dịa, kinh-tế, Quốc-phòng, v.v... thì bấy giờ chắc anh em Nguy minh không bị Việt-Cong bắt nhốt cải-tạo./.

CÂU ĐỐI

Trong số 11 Xuân Kỷ-Mùi, Đại ca Tam-Giang-Khách có ra câu đố:

"Đêm ba mươi, gài then kẽ, tông Đồng, tông Giáp, tông Chinh,
tông cả mồ ma lao cáo."

Vậy tiểu đệ xin đổi lại như sau:

"Ngày một tết, mồ cua toang, nghênh Huyền, nghênh Hoàn, nghênh Súy, nghênh toàn ái hữu trưởng tiên."

Nếu Đại ca Tam-Giang-Khách xem được thì xin lưu kí-niệm chú
tiểu đệ không dám nhận phần thưởng SALEM của bạn, sở-nội-tưởng
cúp phần.

Tiểu-Đệ.